

21.838

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 50. SZÁM

ÁRA: 50 FILLER

KEDD, 1938 MARCHUS 3.

A mai számban:

Befejeződött a Szakszervezetek XVIII. Kongresszusa (2. old.) — A Járóműjavító Vállalat dolgozói csatlakoznak a szőlőművelési kezdeményezéséhez (3. old.) — A debreceni fiatal írókról (3. old.) Babakelengye (4. old.) — Biztatón mozogt a D. Honvéd (4. old.)

Okuljunk a kiskörösi járás hibáiból

A kiskörösi járási tanácsot — mint a „Szabad Nép” a minap megírta — hosszú időn át az ellenség vezette. A tanácselnök kulák, sikkasztó, hortystya tiszt volt. Hasonló cinkosaival két és fél éven keresztül mentette a kulákok, zaklatta és sanyargatta a dolgozó parasztokat. Egyenként a kulákok útját a termelőszövetkezetbe, óvta, védte őket a beszojgaltatás és a munka kötelezettségeitől. Ebben a járásban nem volt ritkaság, hogy a listán kulákok nevével dolgozó parasztoval cserélték fel, kulákok beszojgaltatási kötelezettségét duplán a dolgozó parasztot vállalva rákatták. A járás falvaiban a „közérdekű híradó” arról reccsegett, hogy ha ez nem lesz, ha az nem lesz, a dolgozó parasztokkal, mint a nép ellenségeivel bántanak. A dolgozó parasztokat portán hamis, jogtalan követeléseket tartalmazó, tenyegető hangú időszerűkével árasztották el, számszámra elvették őket és várakoztatták munkaidőben jogtalanul a hivatalok folyosóján, s olyan hangon teremtették le őket, amilyet Hortyly szolgabírói és jegyzői óta a magyar paraszt nem hallott. A járási tanács ellenséges vezetői gondolkodtak róla, hogy az elszámoltatás és adószedés munkájában legalább napiidőként becsémpészenek elcsapott volt hortystya hivatalnokokat, gyűlevés, foglalkozás nélküli elősdiéket, akik megbízatásukat visszaélve, zsarolták a dolgozó parasztokat!

ráláról, sokszor hangzott el, hogy a szocializmus építésének viszonyai között az osztályharc éleződik. De ez a tanítás nem volt mindennapi munkájuk fejezetévé. Arra számított és számított az ellenség, hogy elvtársaink nem tanulmányozzák a párt politikáját. Vagy ha tanulják — nem válik vérüké, hanem jegyzetfüzetükben marad. Nem alkalmazzák azt, nem harcolnak érte. Ez az oka annak, hogy a kiskörösi járásban elvtársaink hosszú időn át nem ismerték fel az ellenség tevékenységét, nem látták és hallották meg a dolgozó népet ért sérelmeket.

ELŐRE, AZ IDEI BŐ TERMÉSÉRT!

„Két nappal hamarabb teljesítünk minden vállalat, mint a biharkeresztesi járás!”

A biharkeresztesi járás dolgozó parasztságának egész évi versenyfelhívására most választott a derecskei járás dolgozó parasztsága. Csatlakoztak a versenyhez, azonban a határidőket módosították és két nappal hamarabb teljesítenek a biharkeresztesiek minden vállalatánál.

Ez a vállalat szép, de csak akkor valósulhat meg, ha a munka szervezésében jobban dolgoznak, mint eddig. A polgári járás nem vállalt két nappal hamarabb teljesítést, de a tavaszbuza vetőmágerőnél már gyorsabb, mint a derecskei járás.

Járási tanácsot Selyei statisztikus telefonon kérdezte meg a nánási mezőgazdasági osztályt, hogy melyik adat felel meg a valóságnak. A következő választ kapta: A termelőszövetkezetek cserélték 126,60 mázsát, az egyéniéket 4 mázsát.

A tavaszbuza vetéssel példát mutat a darvasi gazdaság

A megye dolgozó parasztsága előtt legfontosabb feladat most a tavaszbuza azonnali vetése. Szép példát mutat az egész megye számára a darvasi állami gazdaság, ahol pénteken reggel öt traktor fogott munkához. Azokon a területeken, ahol a tulaj még nem volt megfelelő a traktor számára, ott fogaosok indultak munkára és 10 fogattal

kezdték a vetéshez, boronálás-hoz. A darvasi gazdaság dolgozó versenyben vették a munkát. Minden vetőgép után haladt a magtakaró, két munkafolyamattal végezték így egyszerre. A gyors vetés mellett a keresztírtos vetéssel is harcolnak a többtermésért, a vetés-boronálás, keresztírtosra haladt.

Ez a háromféle jelentős megcsúfolása a jelentőszolgálatnak. Megtévészlik az irányító szervek és végeredményben gátolják a tavaszi vetés gyorsítását. Haladéktalanul eljárás kell indítani azok ellen, akik felejtőjenül végzik fontos megbízatásukat.

Debrecenben „altatják” a vetőmágerőt

Debrecen város egyenlőleg dolgozó paraszti részére idejében 200 mázsás tavaszbuza vetőmágerő érkezett, de Debrecenben altatják a vetőmágerőt, mert a 200 mázsából alig vettek ki néhány mázsát. Súlyos mulasztás ez, haladéktalanul intézkedjen a mezőgazdasági osztály!

Hajdúnánás háromféle jelentése

A tavaszi munka irányításánál, ellenőrzésénél igen fontos a jelentőszolgálat. A minisztertanács határozatot is hozott a jelentések pontosságáról, megbízhatóságáról, a valótlán jelentések miatt bűnvádi eljárás indítanak. Errelifejteknek Hajdúnánáson, mert egy rapon háromféle

jelentést adtak a nánási vetőmágerőről. A TNV a megyei tanácsnak jelentette, hogy 80 mázsás csereterményt adtak be. A járási tanácsnak a városi mezőgazdasági osztálytól ugyanakkor azt jelentették, hogy nem érték semmit. A két ellentétes jelentés után a

A jelentőszövetkezeti csoportok jó példával járnak elől, már elvitték a részükre érkezett 462 mázsás tavaszbuza (február 28-ig) 376 mázsát.

Hencidán is ég már a villany

Villamosítási tervünk végrehajtása során a tavasz folyamán újabb községekben gyullad ki a fény. Kokád, Almásd, Bagamér után most Hencidán, Gáborján, Szentpéterszegen következnek. Hencidán a napokban már ki is gyúlt a fény. Több mint 300 lakásba vezették be a villanyt, de még további 250 dolgozó paraszt kérte, hogy az ő házába is vezessék be. A községi villamosítása során kiváló munkát végeztek az Arany-szolgálató Vállalat hálózatépítő

részlegének dolgozói. A belső hálózat megépítésében Kiss János hálózatépítésvezető csoportja végzett legjobb munkát. A távvezetéképítésben Soos Mihály építésvezető csoportja végzett kiváló munkát. A két csoport együttes felajánlása volt, hogy február 21-re elkészítik a hálózatot és lehetővé teszik, hogy már 21-én este égen a villany. Felajánlásukat teljesítették. Munkájukat nagyban segítették a község dolgozó parasztszája, akik szekerrel,

kézi munkával siettek a hálózat-építők segítségére. Az együttes munkának meg is lett az eredménye. A községben ég a villany és hirdeti, hogy amit pártunk megígért, azt valóra is váltja. Jelenleg Gáborjánban és Szentpéterszegen folyik a csatlakozó és fogyasztó vezetékek szerelése. A községi hálózat építése már nagyrészt befejeződött. Március közepén ebben a két községben is kigyullad a villanyfény.

Mind az járási és megyei partbizottság és a megyei tanács arra előtt történt. Állami és párt szerveinknek nem tűnt fel, hogy abból a kiskörösi járásból, amelyben a tesz-hez tartozó számbajterület nem haladja meg a 12 százalékot, a járási tanács produktív módon március 9-re „hátsó elvtárs születésnapja tisztelőre” termelőszövetkezeti „szocialista járást” akart csinálni. Mindez persze ürügy volt a dolgozó parasztok elleni erőszakra, vagy az időzés, és beadási kötelezettségek engedelenségének hazug, zavartkeltő ingergetésére.

Az ellenség természetesen Kiskörösön sem járt máskeppen, mint előbb-utóbb mindenütt az országban: rajlavasztott, s oda került, ahová való. Felmerül azonban a kérdés: miért garázdálkodhatott ilyen soká és ilyen pánasz nyíltsággal? Azért és csak azért, mert ennek az ellenségnek hatalmas szövetsége támadt. Ez a szövetség nem más, mint egyes állami és párt szerveink hiszékenysége, politikai vakága. Arra számított az ellenség, hogy a mi helyi, állami és párt szerveink a papírajelentések és nem a tényleges tevékenységük alapján ítélik meg őket. S ha állami és párt szerveink rá is jöttek, hogy a járásnál az öszi vetésterületet papíron 25 százalékkal „megtoldották” — ezt változtatva tudomásul vették. Arra számított az ellenség, hogy állami szerveink meg a papírokat, sem nagyon nézik meg. A belügyminisztérium személyzeti osztályán ott felejtették az iratok, amelyekből kideríthetett volna, hogy kulákra, gazd ellenségre bízták a járás ügyének állami intézését. Az ellenség azért garázdálkodhatott, mert elvtársaink sem az embert, sem az iratot nem nézték meg. Ezekben az állami és párt szervekben nyilván sok szó esett az éberségről, a bírálatról s önbí-

den eltorzítása ellen. Harcoljanak a tanács munkáját vissza-bíró, a tömegek érdekeit semmibe vevő bürokratizmus, a vezetés és ellenőrzés papíros-módszerei ellen. A kiskörösi eset egyik tanúsága, hogy a tanácsokba furakodott ellenségek csak úgy tudják leleplezni és megsemmisíteni, ha leküzdjük saját munkánk hiányosságait, melyet az ellenség ravaszul nap mint nap kihasznál.

Falusi tanácsainknak olyan munkára és olyan lendülettel kell mozgóztatnia a falu népet, hogy dolgozó parasztságunk, s az egész ország kihevessen a falvi aszály súlyos veszteségeit. Ez a tavaszhadjárat: a kenyérszóra döntő ütközés, melynek meggyeréséhez nem elegendő a jól átgondolt, helyes rendelkezések, államunk szervezeti segítsége. A győzelemhez egyetlen nap, egyetlen óra elpocsékolása nélkül az egész falu talpraállítása kell! Aki provokációs céllal éket ver a dolgozó paraszto- és saját tanácsai közé, s a szájjalú módon túri ezt — az ellenség, vagy az ellenség szövetségese. Falusi, járási, megyei párt- és állami szerveink szemétt nyissa ki a kiskörösi példát. Az egész dolgozó parasztság élén sörpörjék el az útból a provokáló ellenséget, rázzák fel a telketten

ni, hogy minden dolgozó paraszt megértse: a maga ügyét védi, támogatja, ha törvényeinket követi; hogy minden dolgozó paraszt megértse: gépet és villanyt, iparcikket és kultúrát, békét és fejlődést teremt magának, valójában, ha törvényeinket, rendelkezéseinket követi és maga is örökös tisztelőbenjárásukon. Dolgozó parasztságunk akkor érti meg mindezt, akkor száll síkra velünk együtt a szigorú törvényességért, ha látja és tapasztalja, hogy lesújtunk a törvényesítő provokáló ellenségre, kiszorítjuk a tanácsokból; ha látja és tapasztalja, hogy munkánkban nincs helye liberálisizmusnak, bürokráciának, nincs helye a halogatásnak, patópáloskodásnak, ha tanácsainknál megszűnik a törvények és rendeletek lebecsülése. Csak az állami rendelkezések igazságos végrehajtásáért vitt harchan alakulhat ki és szírdulhat meg a helyes kapcsolata a tanácsok és a tömegek között. E kapcsolat létrejöttéért, megerősödéséért küzdjen, ezen örködni — minden állami szervünk elemi kötelessége. Ha a kiskörösi példa nyomán az ellenséggel szemben tanúsított éberség fokozódását kisérti fogja a falusi tömegek megalkuvás nélküli mozgóztatása nagy tavaszi feladatainkra, akkor a győzelem nem marad el.

VASARNAP
Kupa, Átságos
sz. B. Nagy Is
Les szalin, zik barátai, os are a stadion- megyék négy- Epitók teljes b Honvéd ösz- közés előtt, ól ma ma de:éőt ml Hivatalban
Cél: Kefe, n. pártajörvívó, nmázium to:na- kolások sekk. tontóie Kálvín-
THREK
obrecenben fe- rsenynt rendez- erkezett — A lenyiskola 6 rendezte meg hajmóssáát. A Kerekus M., Varga, Flák, zerseny gréte. ponttal. — Ma, akor a Csoko- mében atléti- enek
a u. 7b. Szat- unkas Tótfalusi Szappanos u. nyleges katona raktarkezéző
pelschoffer Fe- eta Bözörmé- nos napszamos József ebesz Gábor Ohat. Szarója, Sza- mester Bözör- József asztalos. Csuka Imre Keresztes Ist- u 76. Suhaj- Rigó u. 72. Andráš u. 13. Takai Erzsébet 18. Dull Eszter Szeg János, mé- si u. 1. Takacs M. u. 28.
ány Ridgway rozta, hogy and forintot légierő céljait katonai rept- z a múlt év zett kiadások jelentli.
dik
vált
ÉK
T
ET
rádió eladó.
kerítéshez szkak, riglifa s u. 5. A bútor fes. Kossuth u.
konyhagar. léltasz ter 7- ra.
Kalapátszif. Csapó u. 30. KTSZ kala. AH
UNK válla- coriattal ren- fertályost és ajprás keze- eléséhez 675 szakmunkást épésre. Mű. suth u. 49. gépírónd el. cím: Kút u.

Befejeződött a szakszervezetek XVIII. kongresszusa

A tanácskozás utolsó napja

A szakszervezetek XVIII. kongresszusa vasárnap folytatja tanácskozásait. A tanácskozáson megjelentek: Kiss Károly és Hári Árpád elvtársak, a minisztertanács elnökhelyettesei, Kristóf István elvtárs, a SZOT főtitkára, Zsifjeng Mihály elvtárs a kőbányászati minisztérium vezetésével megbízott középépítési miniszter és Piro László elvtárs, az MDP Politikai Bizottságának tagjai, továbbá a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a minisztertanács több tagja.

A kongresszuson délelőtti Martin Ferenc elvtárs, a Kőbányászati Dolgozók Szakszervezetének elnöke „A szakszervezetek feladatai a munka és egészségvédelem, valamint a társadalombiztosítás terén” címmel tartott beszámolót.

A dolgozók élet- és munkakörülményeinek szakadatlan javítását kormányunk törvényekkel, rendeletekkel és a szükséges anyagi eszközökkel biztosítja — kezdte beszédét Martin Ferenc elvtárs. — A szakszervezetek egyik legfontosabb feladata, hogy ellenőrizzék és elősegítsék a kormány rendeleteinek végrehajtását, megvédjék a dolgozókat egyes állami és gazdasági szervek bürokratikus túlkapasztól, megköveteljék az állami és gazdasági szervektől, hogy tiszteletben tartják a dolgozók élet- és munkaviszonyainak javítása érdekében hozott rendelkezéseket.

A dolgozó emberről való gondoskodás még nem vált állami, gazdasági és szakszervezeti funkcionáriusunk vérvé. A párt, Rákosi elvtárs többszöri figyelmeztetése ellenére ezen a téren az elmúlt időben kevés javulás történt.

A dolgozók testi épségének védelmében

A dolgozók élet- és munkakörülményeinek megjavításának egyik fő területe a munkavédelem, amelynek egészséges és biztonságos munkafeltételeket kell teremtenie a dolgozók számára. A szakszervezetek fontos feladata, hogy tevékenységükkel elősegítsék a szociális munkavédelem állandó fejlődését, a dolgozók munkafeltételeinek szakadatlan javítását.

A terv végrehajtásának mindinkább fokozódó üteme, népgazdaságunk állandó erősödése lehetővé tette, hogy mind nagyobb összegeket fordítsunk a dolgozók munkafeltételeinek megjavítására. Nagy számmal emültek korszerű üzemek, mosdók, fürdők és egyéb üzemegészségtudományi létesítmények. Gépek ezreire kerültek védőberendezések, sok védőfelszerelés, védőruházat alkalmazása a dolgozók testi épségéért. A munka törvénykönyve és az azt kiegészítő kormányrendeletek részletesen szabályozták, milyen berendezésekkel, intézkedésekkel és módszerekkel kötelesek a vállalatok igazgatói a dolgozók testi épségét és egészségét megvédeni.

Pártunk kezdeményezésére kormányzatunk 1950 szeptemberében a szakszervezeteket bízta meg a balesetelhárítás ellenőrzésével. Ez is bizonyítja népi államunk mélyes demokratizmusát: a dolgozók maguk ellenőrzik a testi épségüket és egészségüket védő intézkedések végrehajtását. A megnövekedett feladatok szükségessé tették a szakszervezetek munkavédelmi hálózatának megerősítését. A munkavédelmi feladatok tevékenysége is hozzájárult ahhoz, hogy számos üzemben jelentős mértékben csökkent a balesetek száma, javultak a munkafeltételek.

A munkavédelmi felügyelők munkája csak akkor lehet eredményes, ha a társadalmi aktívitások széleskörű tevékenységére támaszkodnak. Ezemeink legna-

gyobb részében megszerveztük a társadalmi ellenőrzést, munkavédelmi bizottságokat alakítottunk és megválasztottuk a munkavédelmi megbízottakat. Ma már 2620 munkavédelmi bizottság működik, 13.300 taggal. Ez a munkavédelem területén sorozatosan jelentkező hanyagságok, amelyek ellen pártunk vezetői is számos alkalommal felemlítették szavukat, azt bizonyítják, hogy nem végeztünk kielégítő munkát. Több gyárban nem használták fel a munkavédelmi beruházásokat.

A társadalombiztosítás fejlődése

Martin Ferenc elvtárs ezután a társadalombiztosítás kérdéseit ismertette:

Allamunk mind nagyobb összegeket fordít a társadalombiztosítás költségeire: 1950-ben képtilliárd, 1951-ben 2,5 milliárd, 1952-ben pedig 3 milliárd forintot fordítottunk a társadalombiztosítás költségeire. Népgazdaságunk fejlődése lehetővé tette a szolgáltatások növelését. Növekedett a táppénz összege, felemlített a családtagok körházi ápolásának idejét stb.

A szocializmus építése egyre nagyobb tömegeket von be a termelőmunkába, így állandóan nő azoknak a száma, akikre a társadalombiztosítás kiterjed. 1938-ban az össznépesség 30,9 százalékára, 1947-ben 33 százalékára, 1952 végén 60 százalékára terjedt ki a biztosítás. Pártunk javaslatára bevontuk a társadalombiztosításba a mezőgazdasági dolgozókat és gondoskodtunk arról, hogy az állami gazdaságokban dolgozó mezőgazdasági munkások az ipari dolgozókkal azonos szolgáltatásokban részesüljenek.

De a társadalombiztosításban sem használjuk fel teljes egészében azokat a lehetőségeket, amelyeket a párt és a kormány biztosít. A szakszervezetek és az üzemi bizottságok gyakran helynyugszanak abba, hogy az állam a társadalombiztosítási segélyeket hibásan számírsák ki. Hiba van a betegítógatás szervezésénél is. Az üzemi bizottságok jelentős része nem harcol következetesen a betegségek előidéző okok és táppénzeszalások felkutatásáért és megszüntetéséért, nem folytat rendszeres felvilágosító munkát a dolgozók között a táppénzeszalók leleplezése érdekében.

A kétségtelen javulás ellenére még mindig nem kielégítő az egészségügyi szervek munkája. Nem egyenletes a rendelőintézetek, körzeti orvosok megterhelése, túlszűfoltás van a rendelőintézetekben. Nem elég tervszerű a körházi ágyak kihasználása, nehézkes a beutalás rendszer, ennek következtében sokszor napokig tart egy-egy körházi ápolásra szoruló beteg elhelyezése.

Még mindig gyakran előfordul, hogy a körzeti orvosok nem vizsgálják meg a beteget; lázas beteget nem látogatnak meg, hanem berendelik. Nem képezik eléggé magukat szakmailag és emiatt nem alkalmazzák a korszerű és legjobb gyógy módokat. Az egészségügyi minisztériumnak és az Orvos-Egészségtudományi Szakszervezetnek a jövőben sokkal nagyobb gondot kell fordítani a körzeti orvosok szakmai továbbképzésére.

Martin elvtárs ezután a dolgozók kedvezményes üdüléséről beszélt.

Míg 1949-ben 113.500 dolgozó üdült, 1950-ben már 158.000, 1951-ben 178.000, 1952-ben több mint 180.000 dolgozó üdült. 1953-ra pedig 187.000 dolgozó üdültetését tervezzük. Az üdülőkort évről évre szebbé tesszük, növeljük a szobák számát — Az üdülőkbe való beutalást

ma még nem mindenütt előzi meg gondos kiválasztás, az üdülés nem minden esetben a jó munka jutalma. Ezeknek a hibáknak az az egyik oka, hogy sok helyen az üzemi bizottság nem is foglalkozik az üdülési munkával, rábízva azt a társadalombiztosítási tanácsokra. Nem kielégítő ezen a téren a SZOT és a szakszervezeti elnökségek ellenőrző munkája. Ma már naponta csaknem 900.000 dolgozó vesz részt üzemi ékekezésben.

Martin elvtárs beszámotójához hozzászóltak többek között dr. Arvai Sándor elvtárs, a debreceni egyetem professzora és Tóth Vilmosné elvtársnő, a Vasutas Szakszervezet debreceni kirendeltségének szervezője.

Árvai Sándor orvosprofesszor hozzászólása

Árvai Sándor orvos-egyetemi tanár, kiváló orvos, a gyermek- és anyavédelem kérdéseivel foglalkozott. Megállapította, hogy a gyermek- és anyavédelemben nemcsak az egészségügyi dolgozókra és szakszervezetekre hárulnak komoly feladatok, hanem a többi szakszervezetekre is. A minisztertanácsnak március 1-én életbe lépő határozata közelebb viszi hazánkat ahhoz a célhoz, hogy

Magyarország az életöröm országa, az erős, boldog családok, meglehetősen, bőséges anyák, szeretőben és gondoskodásban felnövőkvő fiatalok országa legyen.

Ezután hangsúlyozta Arvai Sándor, hogy bár népszaporodásunk örvendétes méretet ölt és a születések arányszáma 21,4 ezrelék, ezek az eredmények elmaradnak a Szovjetunió és a többi népi demokratikus állam eredményei mögött, azért még sok feladat vár az egészségügyi dolgozókra. Kötelességük résztvenni a bűnös vetélések, a még mindig működő abortörök elleni harcban. Nagy feladatok vannak az anyák, a esecsemők és a gyermekek gondozása terén.

Tóth Vilmosné (Vasutasok Szakszervezete) felszólalása

Tóth Vilmosné, a vasutasok szakszervezete debreceni kirendeltségének vezetője rámutatott arra, hogy nagyobb gondot kell fordítani a vasútnál is balesedések, napközti otthonok létesítésére, valamint a nődolgizók szakmai és politikai oktatására. Foglalkozott a szakszervezeti nöbizottságok munkájával is és rámutatott arra, hogy nagyobb segítséget kell adni ezeknek a munkájához.

— Mi, magyar nők — folytatta — nem akarunk újabb háborút, újabb könnyeket, rombadójt házakat. A magyar anyák békét akarnak. A szakszervezeti funkcionáriusoknak meg kell tanítaniuk a nőket, hogy fokozottan harcoljanak a békéért. A békéért pedig elsősorban azzal harcolnak, ha résztvesznek a termelő munkában. Ehhez biztosítaniuk kell számukra a megfelelő munkakörülményeket, a politikai és szakmai fejlődés lehetőségeit.

Ezután Köböly József elvtárs, az Építőipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, az alapszabálymódosító bizottság elnöke tartott beszámolót a szakszervezetek alapszabályzatának módosításáról.

A kongresszus résztvevői megválasztották a Szakszervezetek Országos Tanácsának és számvizsgáló bizottságának új tagjait és póttagjait. A kongresszus nagy taps közepette fogadta el a Rákosi elvtársnak küldendő távirati szöveget.

Gyilkosok védelmezője az izraeli kormány

A „Csehszlovák Távirati Iroda” jelentése szerint az izraeli külügyminisztérium kijelentette, hogy elutasítja a csehszlovák szerveknek Jakob Kozelcnek háborús bűnös kiadatására irányuló kérését.

Jakob Kozelcnek leggyel zsidó származású és a megszállás idején gyűjtőtáborokban súlyos bűncselekményeket követett el. Kozelcnek a bűncselekményeit, mint a gyűjtőtáborok lakóinak besúgó felügyelője követte el. Az oszweicimi gyűjtőtáborban részvevő zsidó foglyok meggyilkolásában, a tábor kiürítése után pedig más helyeken kínozták a foglyokat. Röviddel a felszabadulás előtt 12 szökni próbáló foglyot gyilkolt meg.

Az a tény — hangzik a „Csehszlovák Távirati Iroda” jelentésében — hogy az izraeli külügyminisztérium elutasította a kiadatási kérést, újabb bizonyítéka annak, hogy Izrael elcsúszásos állásponton helyezkedik a béketábor országaival szemben.

A hétfői életrajzban, amely meggyilkolt foglyok részleg dolga kezdés előtt amelyen elhírosi elvtárs mészakot mészakot március 2 goznak, h hó eleji p minőségét, rüben üz

Választások nyolc Szovjet Szocialista Köztársaságban

Az Üzbég, Lett, Kirgiz, Tadzsik, Örmény, Turkmén és Kari-Finn Szovjet Szocialista Köztársaságokban március 1-én tartották meg a dolgozók küldöttéi helyi szovjetjeinek választásait.

Ünnepi hangulat uralkodott március 1-én a szövetleges köztársaságok fővárosaiban, a kisebb és nagyobb városokban, falvakban és munkáslakótelepeken, amelyeknek lakossága megválasztotta képviselőit az államhatáron belüli szerveibe.

A szovjet emberek első küldöttjükké a haladó emberiség nagy vezéré, J. V. Sztálin választották. Sok választóközterben J. V. Sztálin legközelebbi harcosjársait, az ország legkiválóbb állami és közéleti személyiségeit jelölték. Tíz és tizen munkást, kolhozparasztot és szovjet értelmiségit választottak küldötté.

A „TASZSZ” tudósítói jelentéseket közölték arról, milyen hatalmas politikai fellendülés közepette zajlottak le a választások Szovjet-Kelet köztársaságaiban. Már reggel óta ünneplőbe öltözött emberek élnek csoportjai szentek a választóhelyiségek felé Taskent, az Üzbég SZSZK fővárosának utcáin. Kazahsztán fővárosában, Alma-Atában azokban a körzetekben, ahol J. V. Sztálint jelölték, az alma-atai városi szovjet küldöttévé, száz és száz választó már hajnalban, jóval a szavazás kezdete előtt elindult a szavazóhelyiség felé.

Kirgizia fővárosából, Frunze-ből jelentik, hogy a lakosság nagy aktivitással vett részt a vá-

lasztásokon. Dőre a választóknek több mint 90 százaléka megszavazott.

A választás napja ünnepnap volt a pamiri hegyvidéki falvak kolhozparasztjai, az új tadzsik ipari központok munkásai és alkalmazottjai számára is.

Tadzsikisztánban reggel 9 órára csaknem minden választó résztvevő a szavazásban. Turkméniaiban a dolgozóknak több mint tízezer képviselőjét választották az államhatáron belüli szerveibe.

Szovjet-Örményország városában és falvaiban a szavazóhelyiségekhez vezető utcákon és hegyi utakon már hajnal előtt tömegekben özönlöttek az emberek.

A déli köztársaságok lakóival egy napon választotta küldöttéi helyi szovjetekbe a Szovjetunió északi határain fekvő Kari-Finn Köztársaság lakossága. A köztársaság városai, erdészetelei és halásztelepei ünnepi díszbe öltöztek.

Lettország dolgozói több mint 17 ezer küldöttet választottak a helyi szovjetekbe. A küldötték között élmunkások, kiváló eredményt elért kolhozparasztok, tudósok és művészek vannak.

A Szovjetunió nyolc köztársaságában március 1-én, a választók magasfokú politikai aktivitása közepette lezajlott választási következtetés szocialista demokrázizmus diadalja és annak nagyvonalú megnyilvánulása: milyen egységesen és milyen szorosan tömörült a szovjet nép a kommunista párt, a szovjet kormány és a népek nagy vezére, J. V. Sztálin körül.

Washingtonban zsarolásra használják fel a hollandiai árvizet

A holland sajtóban újabb jelentések láttak napvilágot arról, hogy milyen nagy nyomást gyakorol az Egyesült Államok a holland kormányra.

Washington — írja a „De Waarheid” — a hollandiai árvizet arra használta fel, hogy a fegyverkezési költségek fokozására kényszerítse Hollandiát. Mint ismeretes vált, az amerikaiak beleegyeztek abba, hogy az ellenszámja alaphól 200 millió hol-

land forintot fordítsanak helyreállítási munkákra, de ezzel a zsaroló feltétellel, hogy ha az alaphól 300 millió holland forintot hadianyaggyártásra utalnak ki. Eszerint a Dress-kormány a gárépítésre fordított minden egyes holland forint mellett másfél holland forintot ágyúk, lökhajtasos repülőgépek és egyéb hadianyag gyártására költ majd.

Castiglioni triezsi olasz bankár elakarja árvereztetni Tito milánói konzulátusát

A „Continental Daily Mail” milánói tudósítója írja: „Camillo Castiglioni triezsi bankár lefoglaltatta Jugoszlávia milánói konzulátusát és azzal fenyegette, hogy nyilvánosan árvereztetni, ha Tito nem rendezi 600.000 dollár tartozását.”

„A ravasz olasz bankár és a jugoszláv diktátor közötti faragott üzenet története visszanyúl a 1948-ig” — írja a tudósító, majd így folytatja: „Ebben az időben jelent meg Belgrádban Castiglioni, aki miután meggyezett Titotól, sűrűn utazgatott Triezs és Belgrád között, mint a jugoszláv halászgók „bizalmas barátja”. Castiglioni közbejárására 1949 elején a new-yorki Export-Import Bank 20

millió dolláros kölcsönt adott Jugoszláviának, amit rövidesen egy másik kölcsön követte. Castiglioni Titotól folytatott tárgyalásai során kikötötte, hogy minden sikeres kölcsönfelvétel után tárgyalás lebonyolítása után juttatott kap. Az olasz bankár most a jutalék kifizetését követeli.

A tudósító ezután megírja, hogy Tito nem akart fizetni, mire az ügy bíróság elé került. A per Castiglioni javára dönt el, megítélve neki a kamatokat és költségeket is. „A bankár most utolsó lehetőséget nyújt Titonak a fizetésre. Ha most nem fizet, elárvereztetli a milánói jugoszláv konzulátust” — írja a „Continental Daily Mail”.

A J

A hétfői életrajzban, amely meggyilkolt foglyok részleg dolga kezdés előtt amelyen elhírosi elvtárs mészakot mészakot március 2 goznak, h hó eleji p minőségét, rüben üz

A délelőtti szímet alatt

a hely

A Központjermében vas kes és érdeklő anyagok felhő változatoságaiúok figyelni sorakozva a vállalatok, a KTSZ-ek megfejlődött új utóbbi eszternyoghatatlan deményezőkés gozókat e jérő

A kiállítás látására vasárnap, Csendes a megyei tanács nevében üdvözlő szakszervezetek, a minisztérium megjelent dolgozó Viktor elvtárs elnökhelyi beszédet emelte a helyi manák jelcütő részesítette a

A fiatal iró tel ezelőtt Bud konferenciát volt, hogy me dalni problé segítséget kapj káinkhoz.

Ezen a kedébrecei fiatal mindhárom Amikor hazajó prózatrólknak a lapasztáltakat,

A konferenci je volt Boda le gényparaszt s 1928-ban Kisvá paraszt élet n s az elmaradott sébe tasztoltta la harcra. Első lés korában a parasztfiatok

„Március 15”-b Ezebben a vers önállóságot mu irt verseit a „C it, ami kétségé dnt jelentett, I antológiákban, Irószövegség fo tek meg soroz tek meg soroz Boda István példázak párt rászi tárgyú v ddal a „Dózsa” danivalóját azo le csak paraszt ügy fogalma seit, hogy értho pünk minden e kem beszélni ké

A másik küld dor volt, 1931-b kolcon. Munkáss 6 is korán kezo llyúsági lapokba első versei, mely élmények mellet a munkásság éle

A Járóműjavító Vállalat dolgozói csatlakoznak a sztálinvárosiak kezdeményezéséhez

A hétfői nap a szokottnál is élénkebb, mozgalmassabb volt a megye legnagyobb üzemében, a Járóműjavítóban. A forgácsoló részleg dolgozói már műszak kezdés előtt röpgyűlést tartottak, amelyen elhatározták, hogy Rákosi elvtárs születésnapjára békeműszakot kezdeményeznek. A műszakok alatt:

március 2-től 8-ig úgy dolgoznak, hogy kiküszöböljék a hó eleji pangást, javítják a minőséget, jobban és észszerűbben üzemeltetik munkagépeiket.

A délelőtti órákban a déli ebédszinet alatt a békeműszak mellett

egy országos jelentőségű kezdeményezésről is sokan beszéltek az emberek. Az újságból felolvasták Claus Alajos Kossuth-díjas főmérnök felszólalását, amelyet a SZOT XVIII. kongresszusán mondott. — Valóban ez a legméltóbb megünneplése április 4-nek, ha mi is „Felszabadulási Héj” kezdeményezünk, ha csatlakozunk a sztálinvárosi nagyolvasztó építőinek szocialista fogadalmához — alakult ki a dolgozóknak a vélemény. Az alulról jövő kezdeményezésre pártbizottság és üzemi bizottság is felfigyelt. Ennek alapján ma reggel a Járóműjavító minden üzemrészében sajtófelolvasás lesz, ahol Claus elvtárs

beszédét ismerik. Délben röpgyűlésekre kerül sor, ott a dolgozók csatlakoznak a sztálinvárosiak kezdeményezéséhez és üzemrészentként megismerik felajánlásukat a „Felszabadulási Héj” tiszteletére. A „Felszabadulási Héj” alatt, amely a Járóműjavítóban is március 20-tól április 4-ig tart, százan és százan lépnek egymással majd nemes versenyre, hogy minden eddigi eredményüket túlszárnyalva közzöntsék a felszabadító Szovjetuniót s azt a napot, melyen hazánk függetlensége, szabadsága: a magyar népi demokrácia született!

Megjelent magyar nyelven V. I. Lenin művei 29. kötete

A Szikra kiadásában megjelent magyar nyelven V. I. Lenin művei 29. kötete. Ez a kötet azokat a műveket tartalmazza, amelyeket Lenin 1919 márciusa és augusztusa között írt.

A kötetbe felvevő művek legnagyobb része azokból a beszámolókból és beszédekből áll, melyeket Lenin különböző kongresszusokon, konferenciákon, gyűléseken és népgyűléseken mondott. E művek Lenin államférfiúi tevékenységét tükrözik s a Kommunista Párt és a szovjet hatalom politikájának ebben az időszakban felmerült legfontosabb kérdéseit világítják meg, mint amilyenek a szocialista hazavédelem, a középparasztsághoz való viszony és a gazdasági nehézségek elleni harc kérdése.

A kötetben szereplő művek nagyrésze most jelenik meg először magyar nyelven.

Magyar szakszervezeti küldöttség utazott nemzetközi társadalombiztosítási konferenciára

A Szakszervezeti Világszövetség nemzetközi társadalombiztosítási konferenciájára magyar küldöttség utazott Bécsbe. A küldöttség vezetője Molnár Ferenc, a szakszervezeti társadalombiztosítási központ főosztályvezető-helyettese, tagjai: dr. Szabó Zoltán, az orvos-egészségügyi szakszervezet elnöke, Horváth Géza, a villamosgép és kábelgyár társadalombiztosítási tanácsának elnöke és Réti Károly, a nemzetközi társadalombiztosítási konferencia előkészítő bizottságának tagja.

A farmok kisebb szervezeti egységei az állandó állattenyésztő brigádok. Az állattenyésztés minden ágában ilyen állandó brigádokat szerveznek, így biztosítják, hogy az anyafarmok, míg tenyésztesben vannak, mindig ugyanannak a brigádnak ugyanahhoz a dolgozójához tartozzanak.

Állattenyésztő farmokat szerveznek az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben

Jó eredménnyel működő szovjet állattenyésztő farmok minijárára az állami gazdaságokban már megindult a farmszervezés. A farm pontos termelési terv alapján működik, amely a gazdaság termelési tervének szerves része. Nagyobb állatlétszámú állami gazdaságokban egy-egy állatfajra külön farmot szerveznek. Minden farm mellett takarmányos veleszorgó létesítenek. A gazdaság rét- és legelőterületét is a farmhoz csatolják.

A farm élén a farmvezető áll, akinek munkáját az igazgató, a vezető állattenyésztőn keresztül irányítja.

A farm elén a farmvezető áll, akinek munkáját az igazgató, a vezető állattenyésztőn keresztül irányítja.

Megszervezik a farmokat a termelőszövetkezetekben is. A farmszervezés nagy előnye, hogy a termelőszövetkezet elnökeinek vagy zooteknikusának nem kell külön-külön foglalkoznia az egyes brigádok munkájával, hanem az irányítást a farmvezetőn keresztül végzik.

Jelenet a „Feledhetetlen 1919” című filmből

Megnyit a helyiipari vállalatok és KTSZ-ek újító kiállítását

A Központi Kultúrotthon előterében vasárnap óta sok értékes és érdekes újítás, a hulladékanyagok felhasználásának gazdag változatossága hívja fel a látogatók figyelmét. Egymás mellett sorakozva a megyei helyiipari vállalatok, a hajdú-bihar megyei KTSZ-ek mutatják itt be, hogyan fejlődött újítómozgalmunk az utóbbi évtizedben, milyen kilátogathatatlannul gazdag az a kezdeményezőtevékenység, amely a dolgozókat e téren jellemzi.

A kiállítás ünnepélyes megnyitására vasárnap délelőtt került sor. Csendes Jánosné elvtársnő a megyei tanács ipari osztálya nevében üdvözölte a párt- és szakszervezetek funkcionáriusait, a minisztérium kiküldöttét, a megjelent dolgozókat, majd Gergety Viktor elvtárs, a megyei tanács elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet. Beszédében kiemelte a helyiipar újító mozgalmának jelentőségét, dicséretben részletezte azokat az elvtárs-

kat, akik újításaikkal országos viszonylatban is jó példát mutattak.

A kiállítás igen értékes és gazdag. Méreteiben és jelentőségében is tükrözi az elért fejlődést. A résztvevő vállalatok és KTSZ-ek mindegyike — így többek között a Műanyag Mechanikai Vállalat, a Lada és Elemgyártó Vállalat, a Víz-Gáz, Központifűtő- és Szerelő Vállalat, Bútorasztalos Vállalat, a Hajdúböszörményi Műszaki KTSZ, a Kefegyár, a Lakatos és Vasöntő Vállalat, a Hajdúnánási Szalmafeldolgozó Vállalat — a legértékesebb újításaikkal szerepelnek, melyek közül nem egy, mint a cirokszárból, nádból, venyegéből készített csomagoló eszköz, a műanyag elektromos óra, népgazdaságunknak többmillió forint értékű megtakarítást jelent. A kiállított tárgyak és munkadarabok nagy száma egyben azt is mutatja, hogy a helyiipari vállalatok és a KTSZ-ek területén lényegesen megnőtt az újítók száma. Amíg 1951-ben például a

helyiipari vállalatoknál 36 újítást nyújtottak be, ez a szám 1952-ben már 227-re emelkedett, sőt a kisipari szövetkezetekkel együtt a dolgozók 1951-től mindmáig 491 újítási javaslatot nyújtottak be — 7,387,101 forint gazdasági értékben.

A kiállításon a legjobb újítók közül Erdődi Károly műanyagból készült óráját mutatja be, Hómeri Miklós a Lada- és Épületelkészítő Vállalattól a venyegévesztő csomagolási célokra való felhasználásait illusztrálja, Cseke Sándor tizenkét szerező újító a Lakatos és Vasöntő Vállalattól a tűzcsapoknál eddig alkalmazott bronz alkatrészeket helyettesítő öntöttvasal, igen ötletesen. Szólni kell még a Bútorasztalos Vállalat kiváló újításáról, Papp Gyula berettyóújfalui szabászról, Fehérvári Imre négy-szeres újítóról, akik szintén eredményesen újítanak.

A kiállítás március 8-ig marad nyitva a Központi Kultúrotthon előterében (Arany Bika).

A debreceni fiatal írókról

A fiatal írók néhány hétet előzőtt Budapesten kétnapos konferenciát tartottak. Céljuk az volt, hogy megvitassák mai irodalmi problémáikat s egyben segítséget kapjanak további munkájukhoz.

Ezen a konferencián három debreceni fiatal író is részt vett, mindhárom költő, lírikusok. Amikor hazajöttek, elmondták a prózairóknak is a konferencián tapasztaltakat, tanultakat.

A konferencia egyik résztvevője volt Boda István lírikus. Szegényparaszt szülő gyermeke. 1928-ban Kispárdán született. A paraszti élet nyomorúságát élte s az elmaradottság, a nép sőtlettségbe taszítottsága ihlette, biztatás korában a „Magvető”-ben, a parasztfiatalok lapjában, majd a „Március 15”-ben jelentek meg. Ezekben a versekben még kevés önállóságot mutat, de későbbben írt verseit a „Csillag” is elfogadta, ami kétségtelen költői fejlődést jelentett. Ezután különböző antológiákban, majd a debreceni közönségség folyóiratában jelentek meg sorozatosan versei.

Boda István mély hazafiságát példázák pártoson megírt paraszti tárgyú versei, mint például a „Dózsa” című vers. Mondanivalóját azonban nem szűkíti le csak paraszti problémákra, úgy fogalmazza meg verséit, hogy érthető dolgozó népünk minden egyes tagja. („Nekem beszélni kell” című verse).

A másik küldött Bihari Sándor volt, 1931-ben született Miskolcon. Munkásszülők gyermeke, ő is korán kezdte a költészetet. Ifjúsági lapokban jelentek meg első versei, melyekben a családi élmények mellett még megjelent a munkásság életének szemlélete

is. Első versei a „Csillag”-ban, majd a miskolci „Északmagyarország”-ban jelentek meg.

Bihari Sándor jelenleg szélesebb skálán mozog, mint Boda István. Költői szemléletében a nemzetközi eseményekre is reagál, témáinak választja az aktuális politikai eseményeket is. („Párizsi hír”, „Beltohamis: Charters halálára”, stb.) Szerelmi lírájában ifjúságának jelenlegi szakaszát példázza — „Elmondom én” című verse. — A költő eddigi fejlődésének legmagasabb szintjét mutató költeménye a „Barakkok helyén” című vers. Ebben a diákori nyomorlanyára tekint vissza és a martinizsokra, akikkel együtt él a barakkok helyén. Azóta a barakkoknak csak a helye van meg. A martinizsok török-zúzzák a régi és helyén paloták épülnek. Így ír Bihari Sándor s verse szegény példája a fiatal költő hitvallásának. „A barakkok helyén” méltó címe lehet Bihari Sándor most közzülő költeménye.

A harmadik küldött Dani Gyula volt. 1926-ban Nemtiben született. Bányászcsalád gyermeke. A fiatalok között ő a legfiatalabb irodalmi vonatkozásban. Költői műveiben a bányász élet, a családi múlt jelenkezik. Megrögzően festi „Apám” című versében a bányászt, akinek az életerejét kiszívta a tőkés rendszer embertelensége.

Dani Gyula még nem régen ir. Amikor a szakértésigis tanfolyamot elvégezte, bölcsészkarra iratkozott Debrecenben. A munkásélet, a bányászemberek gazdag élményét szedte verseibe. A „Nemti” című versében szülőfaluját írja le, mély hazafisággal. Az „Anyám” című versében

az igazi proletár anyja szeretete jut kifejezésre gyermekét iránt. Dani Gyula korai versei maguk helyett beszélnek.

Ami a további fejlődésükkel illeti, a három fiatal költőnek a budapesti konferencia tanulságait nagy segítséget jelentenek. Segítséget jelentenek abban, hogy népünknek pártos műveket írjanak, hiszen ábrázolják a fejlődés útját. (Cs. J.)

A derecskei csemetekert 11 millió facsemetéje

A szél csak úgy nyargal keresztül az úton, hordja a port, vizet a felleget, nincs semmi, ami útjába álljon, — csak az a pár ümtenyi fa. Még nem övezik a földet szélvédő erdősávok, amelyek megvédnék a csapadék gyors párolgását elősegítő puszító száraz szelektől. A múltban különösen Hajdú-Bihar volt szegény fában, a rablógazdálkodás következtében, mert a csekély számban meglévő erdőnek és fának egy részét is kiirtották. Most már azonban fásítunk, erdősávokat létesítünk parkokat, virágos kerteket hozunk létre, hogy még többet teremjen a föld, még szebb legyen az emberek élete.

Nézünk meg a derecskei kertek, ahol a csemetéket nevelik Hajdú-Bihar fásításához. A szőlő hold volt kulákbirtok drótkerítéssel van körülvéve, ott nevelik az akác, nyár, tölgy, kőrís, eper és még mintegy 15 fajta csemetét. — Mennyi fáradságos munkába kerül, míg felnevelik, míg szép kacsura megnövekednek ezek az apró fák.

Égész télen folyik a munka a csemetekertben. Magot gyűjtenek, dugványt termelnek, előkészítést végeznek, hogy mire eljön a tavasz, meginduljon a vetés, az ültetés. Minden fának más az ültetési ideje — mondotta Szegedi Mihály elvtárs, az üzemegység vezetője. — A vetés legnagyobb részét géppel végzik az égen egész nyáron át művelik, általában hetszer-nyolcszor, sokszor tizenkétszer is megkapálják,

Igaz, nagyobb részét ennek a munkának is gépesítették mégis állandóan foglalkoztatnak 60—80 dolgozót. Cszel aztán jön a csemeték kiszedése, elszállítása, hogy a derecskei csemetekertben nevelt apró kis fákból erdők legyenek, szélvédő erdősávok, utcákat, tereket fásítsanak. Kétéves már a derecskei csemetekert, ezalatt mintegy 11 millió csemetét adott a megyének, az országnak, melyből mintegy 3000 hold erdőt lehetne telepíteni. Ezévből mintegy 6 millió csemetét ad a fásításhoz és 200.000 suhángot, amelyből 1000 kilométer hosszúságú utat lehetne fásítani. Az újításoknak bevezetésével közel 90.000 forintot takarítottak meg a gazdaság dolgozói.

Azon a délután, amikor ott jártunk, innepre ülték össze a csemetekert dolgozóit. Jutalomban részesültek; a földművelésügyi minisztériumtól az első díjat és az ezzel járó ötezer forintot kapják meg, mert szállítási tervüket a legpontosabban határidőre teljesítették. A legjobb dolgozók pénzjutalomban részesültek tizenötön pedig könyvet kaptak jó munkájuk elismerésül. Pércsi János, aki 104 ezer csemetét szedett ki 300, Cseke Piroška 300, Homoki Gáborné 300 Ft jutalmat kapott. A bensőséges ünnepegen egymás után történtek a felajánlások, egymás után tették fogadalmat a dolgozók, hogy ebben az évben még jobb, még több csemetét juttatnak, hogy mielőbb erdők borítsák az egyes helyen még kietlen alföldünket.

